Temps Ordinari - Dotzè diumenge

Per Administrador el dg., 21/06/2015 - 09:00

Jb 38,1.8.11
2 Co 5,14-17
Mc 4,35-41

La travessa del llac cap a l'altra riba. Les aigües dels llacs i dels mars eren, per a la mentalitat semita, figures del caos i del mal, d'una manera especial quan es giraven les tempestes com la que s'expressa en el passatge d'avui. Per tant, tenia una gran significació la presentació de Jesús com qui calma i apaivaga la tempesta del llac. Diu l'evangeli que Jesús i els deixebles volien anar a l'altra riba i, per això han de travessar el llac. I passen per moments molt angoixants quan la barca sembla que s' enfonsa per la força del vent i l'empenta de les onades. I a Jesús sembla que l'importa ben poc, ja que descansa tranquil ben adormit. **L'Església cap a l'altra riba** La barca en els evangelis sovint és la figura de la comunitat cristiana, figura de l'Església. L'Església, al llarg de la seva història, ha hagut de dirigir-se a d'altres ribes, a d'altres llocs geogràfics, a d'altres contextos culturals, a nous temps. I això no ha estat fàcil. Ha hagut de passar per dificultats, persecucions, incomprensions que de vegades han causat pors i pànic entre els de dins de la mateixa barca, de la mateixa església. Però Jesús sempre hi ha estat present, encara que, de vegades, com impassible enmig de la tempesta; d'altres vegades, com enèrgic posant pau i donant confiança. Avui dia la comunitat cristiana, l'Església s'ha de dirigir a altres ribes. Els temps, la cultura, la mentalitat de la societat canvia a un ritme accelerat, i en aquesta societat, amb tots els seus valors i contravalors, hi ha de donar un testimoni interpel·lador i creïble de la bona nova de l'evangeli. I ben segur que haurà de passar, com hi passa, per moments de dificultat: de dificultat per trobar la manera d'avançar amb nous llenguatges i amb noves maneres d'anunci i de testimoni, diferents dels que van ser eficaços en altres moments, però que ara es mostren inadequats als nous temps. I sempre es trobarà i xocarà amb incomprensions per part dels criteris materialistes, Tan arrelats en totes les persones, i sempre hi haurà sectors immobilistes, així com actuacions escandaloses dintre de la barca. **Jesús és a l'Església** Però, en qualsevol hipòtesi i moment, Jesús hi és i ens mou a la fe i a la confiança en la seva presència i en la seva capacitat d'alliberar-nos del desànim i de les pors, i de donar serenor i pau per a seguir endavant enmig de totes les possibles dificultats i contrarietats que ens puguin esdevenir. El guiatge del Crist ens farà anar sempre per camins nous. Sant Pau ens ho ha recordat ("Els qui viuen en Crist són una creació nova"). Una església immobilista, s'enfonsa. La església de Jesús és aquella que partint de situacions passades sap avançar en el present preparant un futur novedós, com sempre és novedosa l'evolució de la societat. I el Papa Francesc en els moments presents està pilotant l'Església en aquesta direcció en els seus gestos, en les seves actuacions i en els seus documents "El goig de l'evangeli" i en el que acaba de fer-se públic "Lloat sia" sobre l'ecologia. Jesús, en el pa i el vi de l'eucaristia, es fa present enmig de la barca de l'església i en el cor de cada una de les persones que hi som. Que la comunió amb Ell ens tregui les pors, els dubtes i ens doni pau i serenor per seguir endavant cercant camins i maneres noves.

ETIQUETES
ESGLÉSIA NOVETAT